

Philippicus q̄ t bardanus impator post iustinianū impauit anno uno & mens. vi. Cir sane magni animi & maximi p̄silij. Cū p̄star tū pontifex abiens a p̄stantinopoli iustinianū adhortat. ne in philippicū cōfōrō exultantem grauius aliqd decerneret. veritus ne aliqd mali oriretur. Uerū iustinianus p̄silio p̄tificis bñ monētis neq̄z obtempans. classem in pontū mittit. eo aīo ut philippicū interficeret. Eduxitq; iustinianus copias q̄ntascūq; potuit ex cōstantinopoli thraciaq; cōtrahere. et plū duodecimo ab urbe miliario ē cōmisum. Fuit id plū atroc. & post multā vtriusq; exercitus cedem impatorū morte nobilitatū. Nā iustinian⁹ tyberiusq; filius fractis fugatisq; eorū copijs eo in p̄lio occubuerūt. philippicus ea in victoria impīu adeptus. illico fidei catholice romanorū p̄tificū traditione discessit. heretici puerō v̄sus p̄silio l̄ras ad p̄stātinū p̄tificē clerūq; romanū dedit. eos admonēs vt suis cōsentirent dogmatib; a fide catholica alienis. Nec dū vero assenserūt p̄tifax & clerūs. S; romā pplo magnis acclamationibus postulāte philippicū p̄tifax scismaticū iudicavit. iussitq; vt nulla ī re diuina aut publico priuatoue actu eius noīs aut impīu mentio h̄retur. Nec diuturna fuit ip̄a in impīo pestis. Nā cū defunctus ēēt p̄tifax p̄stātin⁹. anthemi⁹ q̄ t anastasi⁹ ciuis p̄stātinopolitan⁹ ip̄m philippicum impīo delectum cepit. & oculis euulsi cecatum trusit in carcerem.

Anastasius cognomento arthemi⁹ impator post philippū impauit annis tribus. qui principatu inito philippicū captū oculis priuauit. litteras p̄terea ad ro. pontificē dedit. q̄bus catholice fidei ac sexte synodi accerrimū defensorē futuq; pollicet. Anastasio autē imante patronax ciuis brixian⁹ pontificis romanis suasionibus. b. bñdicti monasteriū cassinēse edificijs & monacho rū freqnūta instaurauit. Anno postq; a longobardis destructū fuerat centesimo duodecimo. Is vero impator post exhibitā romano p̄tifici reverētiā. post acceptas ex more confirmatas p̄decessorū pontificū & paliorū sanctiones. sarracenos xp̄iane religionis & romani impīi hostes agitare p̄stituit. Itaq; pata ingēti classe alexandriā egypti vrbē a legatis inuadi iussit. Sed ip̄ius duces exercitus medio in itinere rebellātes & a militibus spretus impīo deīcit. Logitur q̄ a theodosio q̄ in eius locū suffectus ē sacros ordines recipe. ne ei sacris iniatiō amplius ad imperium redire liceat.

Theodosius eius noīs tercius supato anastasio impīu occupans impauit anno uno. Cū em̄ duces exercitus anastasi⁹ arma in p̄stantinopolim retulerūt. Erearūtq; impatorē theodosiū qndā q̄ t si erat ignobilis. & apud publicanos scriptum facere cōsueverat. Is nouis & rei militariis ignarus impator anastasiū audieb; copias vt imperii recipet repare. illi cū suo imperii assertore exercitu occurrit. Et exercitus vtriusq; ad niceam conflixerūt. potitus victoria theodosius nulla anastasiū alia affecit iniuria quaz q̄ ne vltra vt p̄missum ē de impīo cogitaret clericū ordinavit. Uerū suscepito impīo catholicus impato & statim ymagines sanctorū patrū (vt diximus) a philippico demolitas restitui pristino in loco mandauit. Postea theodosius āno impīi p̄mo nō dū elapso a leone tercio delectus. & sine lesione dimissus abire monasterium est ingressus.

Leо tercius impator post theodosiū impauit cū cōstantino filio annis vii ḡntiquatuor. Theodosio em̄ electo imperii accepit. & apud cōstantino polim omnia tunc pessimo loco erant sui imperii diuturnitate. in xp̄ianam reliğionem et romanos pontifices impīus fuit. maximasq; sub eo calamitates subiecte imperio. p̄uincie acceperunt. Nā primo ei⁹ impīi anno. & quādo Athinus amotrusq; citeriore hispaniā inuaserat. sarracenoꝝ asiac incoleūtū ingēs multitudō in thraciā traiecit. Et eorū dux classem mille naues habētē adducens cōstantinopolim terraz mariq; obsedit. Ciuitas v̄o p̄stantinopolitana & si tūc ab hostibus non est capta. horrendam tñ perpeſsa ē calamitatem que pestilētia eā populata ad trecenta mortalium milia absumpsit. At leo impator ques hec ad sanctimoniam trahere debuissent. postq; sarracenoꝝ timore liberatus nil intrauit. qui ytalia & roma pecunīs exhausta. basilicas quoq; ornamentiū diuitiū spoliauit. Et apud pontificem primo blanditiūs egit. vt si in suam vellet grām promoueri sanctorum ymagines vbiq; in ytalia. sicut ip̄se fecit in orientali imperio aboleri deponi incendiq; curaret. Gregoriūs autem tante impietati non mō non obtpatur. Uerū etiam omnes catholicos admonet. ne intantū errorem timore vel edicto principis v̄lo mō dilabant. qua cohortatione adeo certe animati sunt ytalie populi. vt paulū abfuerit. quin sibi aliū imperatoꝝ deligeret. Uerū cum in obstinatione persisteret. postremo excommunicatus & maledictus interiūt.

Linea Imperatorum

philippicus

Anastasius

Theodosius tercius

Leo tercius

BIBLIOTECĀ UNIVERSITATIS VENETICĀ